

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 639/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti W., s. r. o., P., zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. R. K., advokát, s. r. o., P., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. R. K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 720/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti W., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júla 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti W., s. r. o., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. R. K., advokát, s. r. o., P., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. R. K., vo veci namietaného porušenia jej

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 720/01.

Zo sťažnosti vyplýva: „Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 08. 03. 2001 (podaným pôvodným oprávneným – S., a. s...), sa oprávnený domáhal vymoženia pohľadávky, judikovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 19. 11. 1998... zaplatenia sumy 21.230,- Sk/704,70 Eur spolu s príslušenstvom... Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 12. 2010, postúpil oprávnený – Slovenská sporiteľňa, sťažovateľovi – spoločnosti W., s. r. o... pohľadávku, ktorá je predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde pod sp. značkou: 39 Er 720/01 (značka exekútora EX 38/01). Z uvedeného dôvodu podal sťažovateľ v pozícii nového veriteľa, súdnemu exekútorovi JUDr. L. S. dňa 02. 09. 2011 návrh na zmenu účastníka konania... ktorý bol súdnym exekútorom následne doručený Okresnému súdu Bratislava III, a to dňa 08. 09. 2011. Nakoľko exekútor a ani sťažovateľ neobdržali rozhodnutie Okresného súdu, ktorým by podanej žiadosti na zmenu účastníka konania vyhovel, resp. neobdržali žiadne oznámenie o akomkoľvek rozhodnutí týkajúcom sa podaného návrhu zo dňa 02. 09. 2011, zaslal sťažovateľ dňa 25. 05. 2012 Okresnému súdu opätovnú žiadosť o rozhodnutie o návrhu na zmenu účastníka konania... Na túto však tiež do dňa podania tohto návrhu neobdržal žiadnu odpoveď...“

Z uvedených dôvodov, podal sťažovateľ dňa 20. 12. 2012 na Okresný súd Bratislava III – k rukám predsedu Okresného súdu... sťažnosť na prietahy v konaní... Táto sťažnosť predsedovi taktiež zostala bez adekvátnej, resp. akejkoľvek reakcie...

Súčasný protiprávny stav spočíva v tom, že Okresný súd, do dnešného dňa nerozhodol o návrhu na zmenu účastníka konania zo dňa 02. 09. 2011, čím sa sťažovateľ dostal do právneho stavu neistoty, z dôvodu prietáhov v konaní spôsobenými prvostupňovým Okresným súdom. Táto skutočnosť má za následok aj stav, kedy exekútor nemôže ďalej vykonávať úkony potrebné na vymoženie pohľadávky v prospech skutočného veriteľa, ktorým je aktuálne sťažovateľ...

Nakoľko prietahy v konaní vedenom pod sp. zn.: 39 Er 720/01, zapríčinené Okresným súdom spôsobujú sťažovateľovi trvalý stav právnej neistoty, nemajetkovú ujmu

vyplývajúcu z neprimeranej dĺžky konania a tiež majetkovú ujmu spočívajúcu v nemožnosti domôcť sa uspokojenia svojej judikovanej pohľadávky, nakoľko až do rozhodnutia o návrhu na zmenu účastníka konania nemôže exekútor považovať sťažovateľa za oprávneného z exekúcie EX 38/01, uplatňuje si sťažovateľ aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,00 Eur. V tejto sume sťažovateľ zohľadnil najmä dĺžku zbytočných prietáhov v konaní a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu sťažovateľa spočívajúcu v pocitoch právnej neistoty a straty dôvery v efektívne poskytnutie súdnej ochrany v predmetnej veci.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 720/01 porušil základné právo spoločnosti W., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 720/01 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

Spoločnosti W., s. r. o. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.000,00 Eur (slovom: jedentisíc euro), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava III je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu sťažovateľa v sume 331,12 € (2 úkony právnej pomoci (prevzatie a prvá porada s klientom zo dňa 12. 07. 2013, písomné podanie – sťažnosť zo dňa 15. 07. 2013): 2 x 130,16 € (základom pre výpočet je v zmysle z. č. 655/2004 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb 1/6 vymeriavacieho základu), t. j. 260,32 €, 3 paušálne sumy náhrad: 2 x 7,81 €, t. j. 15,62 € a 20 % DPH: 55,18 €), v lehote pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 720/01, ku ktorému malo dôjsť tým, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu účastníka konania ku dňu podania sťažnosti.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 39 Er 720/01 zistil, že súdny exekútor JUDr. L. S. doručil 8. septembra 2011 okresnému súdu návrh na zmenu účastníka konania z dôvodu postúpenia pohľadávky oprávneným S., a. s., na sťažovateľku. Okresný súd uznesením sp. zn. 39 Er 720/01 z 9. septembra 2013 zmenu oprávneného pripustil.

Ústavný súd sa osobitne zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podľa ustálenej praxe odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

Po preskúmaní postupu okresného súdu v danej veci ústavný súd konštatuje, že okresný súd pochybil, keď o návrhu súdneho exekútora JUDr. L. S. rozhodol až po dvoch rokoch od doručenia návrhu. Nečinnosť okresného súdu v období od 8. septembra 2011 do 9. septembra 2013 možno hodnotiť ako prietahy v konaní okresného súdu. Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné

prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Ústavný súd tiež už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva a iného práva nečinnosťou okresného súdu v exekučnom konaní. Práve v súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné uviesť, že aj keď postup okresného súdu vo veci sťažovateľky bol poznačený nečinnosťou, táto nečinnosť nemala žiadny vplyv na postup súdneho exekútora pri vymáhaní pohľadávky v exekučnom konaní.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že ústavný súd nepovažoval doterajší postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 39 Er 720/01 za taký, ktorý by signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie ako porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími návrhmi uvedenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2013